

осъждай несмысленно; зашто-то ти сѣ сторили тол-
 кось добро за тебе, ти сѣ спечелили старость-тѣ си
 съ честность, а ты сега можешь ли да станешь
 строгъ сѣдія на нѣравы-ты имъ?

14. Покрывай съ дѣтинскѣ милость несъвър-
 шенства-та и слабости-ты на родители-ты си; зашто-
 то тѣхна-та честь е твоя честь! Науми си, че и ти
 сѣ тѣрпѣли нѣкога съ великодушіе твои-ты лоши
 начини и слабости и не сѣ тя прѣзирали, нѣ съ
 искреннѣ нѣжность сѣ мыслили за добро-то ти.

15. Почитай родители-ты си! почитай гы съ
 благоговѣйно въспоминаніе и кога-то не сѣществу-
 вать вече въ настоящыя животъ. Почитай гы и слѣдъ
 смърть-тѣ имъ чрѣзъ похвалныя си животъ. Ахъ!
 негли ты си былъ послѣдня-та имъ грыжя, послѣд-
 ня-та имъ скѣрбь, послѣдня-та имъ радость, по-
 слѣдня-та имъ молитва! Тѣхный гробъ нека ти бѣде
 едно свято мѣсто; тѣхно-то имя и въспомнюваніе-то
 на сладкыя имъ животъ нека ти бѣдѣтъ твоя пох-
 вала, нека ти бѣдѣтъ твоя радость!

ГЛАВА ОСЕМДЕСЯТА.

За любви-шѣ между родишел-шы и чяда-ша.

(Продълженіе.)

1. Достопочтенна е любовь-та, что ся отдава
 кѣмъ свои-ты чяда.

2. Обаче по достопочтенна и по свята е оная
 любовь, что ся отдава кѣмъ храненчета-та, на кои-то
 държишь мѣсто-то на умрѣлыя имъ баща и на умрѣ-
 лѣ-тѣ имъ майкѣ.